

Zarzuty i główne argumenty

Rada twierdzi, że Sąd popełnił błąd w ustaleniach, uznając, iż zniesienie wcześniejszych ceł antydumpingowych na przywóz białiny pościelowej pochodzącej z Pakistanu oraz wdrożenie planu ogólnych preferencji taryfowych na rzecz Pakistanu na początku 2002 r. stanowiły „inne czynniki” w rozumieniu art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji Sąd popełnił błąd w ustaleniach, uznając, że w niniejszej sprawie instytucje naruszyły art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z uwagi na to, że nie oddzieliły i nie rozróżniły od siebie domniemych szkodliwych skutków tychże czynników.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 397/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej białiny pościelowej pochodzącej z Pakistanu (Dz. U. L 66, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 27 września 2011 r. w sprawie T-30/03 RENV 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2011 r. przez 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)

(Sprawa C-646/11 P)

(2012/C 65/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (przedstawiciele: P. Torbøl, adwokat oraz V. Edwards)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu w całości,
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok należy uchylić ze względu na to, że:

- Sąd naruszył prawo w zakresie wykładni i zastosowania orzecznictwa dotyczącego oceny czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE.
- Sąd naruszył prawo w zakresie wykładni i zastosowania orzecznictwa w przedmiocie znaczenia pojęcia „poważnych trudności” oraz ustalenia istnienia wspomnianych trudności.

- Sąd naruszył prawo, gdyż nie udzielił odpowiedzi na zarzut wnoszącego odwołanie dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji; ewentualnie Sąd naruszył prawo ze względu na nieprawidłową wykładnię i zastosowanie orzecznictwa dotyczącego zasady dobrej administracji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — MA, BT, DA przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-648/11)

(2012/C 65/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MA, BT, DA

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Uczestnik: Aire Centre

Pytania prejudycjalne

Które państwo członkowskie jest na podstawie art. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, z dnia 25 lutego 2003 r., s. 1), odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl będąca małoletnim pozbawionym opieki, którego żaden członek rodziny nie przebywa zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim, złożyła wnioski o udzielenie azylu w więcej niż jednym państwie członkowskim?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 19 grudnia 2011 r. — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Paulowi Neweyowi prowadzącemu działalność pod nazwą Ocean Finance

(Sprawa C-653/11)

(2012/C 65/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Strona pozwana: Paul Newey prowadzący działalność pod nazwą Ocean Finance

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaką wagę w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie powinien przykładać sąd krajowy do umów przy określaniu tego, która osoba świadczyła usługi, dla celów podatku VAT? A w szczególności, czy wynikająca z umowy sytuacja prawna ma decydujące znaczenie dla określenia sytuacji w zakresie podatku VAT z tytułu świadczenia usług?
- 2) Jeśli w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie wynikająca z umowy sytuacja prawna nie ma decydującego znaczenia, w jakich okolicznościach sąd krajowy powinien odejść od wynikającej z umowy sytuacji prawnej?
- 3) W szczególności, w jakim stopniu istotne jest w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie:
 - a) czy osoba, która świadczy usługę przewidzianą umową, jest pod pełną kontrolą innej osoby?
 - b) czy wiedza biznesowa, stosunki handlowe i doświadczenie związane są z inną osobą niż ta, która zawiera umowę?
 - c) czy wszystkie lub większość z decydujących elementów usługi świadczone są przez inną osobę niż ta, która zawiera umowę?
 - d) czy wynikające ze świadczenia usług ryzyko handlowe dotyczące strat finansowych oraz nadszarpnięcia reputacji ponosi ktoś inny niż ten, kto zawiera umowę?
 - e) czy osoba świadcząca usługę przewidzianą umową podzleca decydujące elementy konieczne dla świadczenia tej usługi osobie, która ją kontroluje, a ustaleniom umownym w przedmiocie podwykonawstwa brak pewnych cech komercyjnych?
- 4) Czy w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie sąd krajowy powinien odejść od analizy postanowień umownych?
- 5) Jeśli odpowiedź na pytanie 4 jest przecząca, czy skutek podatkowy ustaleń umownych takich jak w niniejszej sprawie stanowi korzyść podatkową, której przyznanie byłoby sprzeczne z celem szóstej dyrektywy⁽¹⁾ w rozumieniu pkt 74–86 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax plc i in. przeciwko Commissioners of Customs and Excise?

- 6) Jeśli odpowiedź na pytanie 5 jest twierdząca, w jaki sposób ustalenia umowne takie jak w niniejszej sprawie powinny być przekwalifikowane?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2011 r. w sprawie T-176/10 Seven SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 grudnia 2011 r. przez Seven for all mankind LLC

(Sprawa C-655/11 P)

(2012/C 65/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Seven for all mankind LLC (przedstawiciel: A. Gautier-Sauvagnac, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 6 października 2011 r., doręczonego dnia 7 października 2011 r. (sprawa T-176/10)
- utrzymanie w mocy decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 stycznia 2010 r., doręczonej dnia 15 lutego 2010 r. (sprawa R 1514/2008-2)
- obciążenie Seven SpA własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez Seven for All Mankind w ramach niniejszego postępowania i postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku na następujących podstawach:

- po pierwsze, Sąd naruszył przepisy procedury, co doprowadziło do naruszenia interesów wnoszącego odwołanie przy badaniu charakteru odróżniającego słowa SEVEN;
- po drugie, Sąd nie spełnił określonych w utrwalonym orzecznictwie wymogów przy badaniu pojęcia podobieństwa znaków towarowych, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 oraz nie uwzględnił wszystkich czynników istotnych w okolicznościach niniejszej sprawy.